

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, Februárius' 16-dikán, 1827.

Spanyol és Portugallia Országok.

Előbb az Ánglus, azután a' Frantzia, 's végre a' Lisbonai Ujságlevelekből:

Londonban illy magános Ánglus levelet adott-ki a' Morning-Herald, Lisbonából Jan. 15-dikáról: — „

„Itt Lisbonában mind együtt 6000 Ánglus katonák találtatnak, és még csak a' 23-dik gyalok-Regement nem érkezett-meg. Sajnálom, hogy kéntelen vagyok azt írni, hogy a' mi sergeinket a' Portugallusok éppen nem olly szívesen látják, mint Angliában igasságosan lehetett volna remélni. Meglehet, hogy az Ánglus katonák a' kortsmákon a' bortól felmelegülve mérgeztették-fel illy nagyon a' Portugalusokat, hogy ezek legkissebb összevesszés után késsel rohannak rájok; mártöbbször kaptak dőéseket; némellyek yerestis; tizen, mint mondják, halálra gyilkoltattak. Vagy két tisztek is megbotoltattak Lisbonától alig egy mértföldnyire a' parasztoktól. —

„Annyi bizonyos, hogy itt a' mi segedelmünk, nem a' köz nép' kedvire van; az alsó nép szívből-lélekből gyűlöl bennünket, az előkelőbbek is nagyon hidegen bánnak vellünk. Sok katonáink, kik az utóbbi hadakozáskor Lisbonában voltak, tsudálkoznak, hogy most illy hidegen bánnak vellünk. Azokat kivévén, kik az Udarhoz befolyással vagynak, mások még a' szokott bálókba és ebédekre se hívattatnak. Meglehet, hogy Angliának ezen expedízióval, melly által magát hadakozásnak is

kiteheti, magános czélszásai lehetnek: hanem, ha azt gondolja, hogy ezen expedíziója által a' Portugallus népnek kedvit megtalálta, nagyon megsalja magát, kivált' ha még azt is remélni, hogy valami köszönetet fog nyerni a' segítséghezért.

„Mikor ezen tárgy a' Parlamentum' Alsó Házában fennforgott, engem' is jobb remenség táplált; de gondolhatják Uraságotok, hogy melly nagyon elbámultam, mikor azon emberek közé megérkeztem, kikért az Angliai Parlamentumban azok a' szép beszédek tartattak, 's a' kikért Anglia, pénzt és vért az áldozatra kitette. Hogy katonáink további kedvetlenségektől megoltalmaztathassanak, éjjel nappal Portugallus és Ánglus vigyázó csoportokjárnak alá 's fel az utzákon, olly parantsolat lévén elejükbe adattatva, hogy, ha vagy idő után vagy részegen, katonákat találunk a' kortsmákon, mindgyárt vigyék-el őket. Nem lehet, hogy ne szánjam azon köz embereket, a' kik, mint hogy 5 penceért egy palaták jó bort ihatnak, magokat meg nem tartóztathatván, azután megbotoltatnak. Igaz az, hogy Fő-vezérünk mindent megteszen, hogy az ezen keménységgel való élésnek okait eltávoztathassa: hanem legjobban tselekedne, ha tengeri vezérünknek Admirális Lord Beauclerk Amelius urnak példáját követné, kinek előre vigyázása azt a' jót okozza, hogy a' hajós legények és tengeri katonák azon kemény fenyítéktől megkímélltetetve vagynak, melynek szározi katonáinkat naponként kitétetetni látjuk. —

„Lord Beaclerk minden katonának egyegy pint bort adat napjára, és csak keveseknek enged meg a szárazra való kimenetelt, s ezeknek is tisztjeik felvigyázása alatt. Az ő példáját kellene követni minden más vezéreknél.“

Ugyan Londonban a Publik-Ledger Lisbonából Jan. 13-kán: — „

„A napokban, mikor egy Frantzia hajós sereg ide lükötött vala, több fele vélekedések elevenültek fel. Voltak olly okos politikusok, a kik nem láttak a dologban egyebet, tsak a mit látni kellett, hogy tudniillik a Rio-de-Janeiróba rendeltetett Frantzia Követ Gabriák úr, előbb, hogy sem Európát elhagyta, udvarolni akart a Régens Herczegaszszonynak: de voltak mások, kik úgy tekintették ezen hajókat, mint a Frantziák és Anglusok között való hadakozásnak előpostájit; hanem, a mi több, még olly képtelen képzelődésük is találtattak, kik azt hitték, hogy ezen Frantzia hajók a Portugalliai özvegy Királynét akarják alattomosan elvinni, hogy idővel Frantzia Országban a Constitúció ellenségeinek összehgyülekezési pontja gyanánt szolgáljon. Mind ezeket a vélekedéseket azonközben egyszerre füstbe menni szemléltük, midőn tegnap Gabriák urat ezen hajókkal Brasilia felé elevezni szemléltük.“

A Londoni Kurir nem botsátkozik nagyon belé a Portugalliai dolgokrol való böltelkedésbe. Most tsak ennyit írt egy Lisbonából Jan. 19-dikén indult le-
vel után: — „

„Az Oportói tudósítások örvendesen hangzanak. Azon tsatának leírása, melyben Gen. Villa-Flor az Insurgensek ellen utóbbszor szerentsés vala, olly környülállásokat foglal magában, mellyek azt bizonyítják, hogy ezen verekedés fontosabb volt, mint elejintén íratattott. A Rebellek még erősebbek, és mint látszik, még jobban is megerőssedhetnek, ha a magok

Spanyol Országi segítő kútfejeikhez közeli-
litenek. Az a környülállás, hogy a fegyvert most se tették-le, holott már a népkatonaság majd mind elhagyta őket, egy olly kettős gondolkodású országban, millyen Portugallia, még felelmet okozhat. A gőz-hajó tegnap indult innét útnak a 2-dik gyalog Regementtel Oportó felé, melly segedelem nagyon kívánatos lehet Generális Stubbsnak, ámbár ezelőtt valami egy hónappal ez is kívánatosabb lett volna neki. Egy Brigadánk, melly Jan. 14-dikén tartott mustrát Lisbona nagy piatán, tegnap, 18-dikban, útnak indult Villa Franka felé, és ott fogja a maga további mozdulásairól való parantsolatokat venni.

„Ha igazak azon hírek, mellyek a Rébellisek erejéről folytak, hogy tudniillik illy gyenge lett volna, úgy ő, ha a mi mostani mozdulásainkat hallja, nem lehet hogy azonnal félbe ne szakaszsa a tsatázást: és ha ezt nem tselekszi, így nem lehet, hogy mélyebben meggyökeresedne ne legyen a veszedelem, mint mi gondoljuk. A Melville és Windsor-Kastle nevű Linéahajók is megérkezének ide Lisbonához Gibraltárból a 45-dik és 73-dik Regementekkel. Az első ma szállak a nagy piatzra; ez úgy látszik, hogy jó fenyitéket tart.

„A Gibráltári lakosok és az ott lévő őrző sereg is nagyon örvendeznek a mi Portugalliára nézve tétetett intézeteinknek. Kadiksból néhány Anglusok érkeztek ide, kik azt beszéllik, hogy Kadiksnak utzáin fű kezd nőni, mint hogy a Spanyol Amériкаи tartományoknak az anyaországtól lett elszakadása miatt ezen városnak kereskedése egészen elenyészett.

A Frantzia levelek más úton vettek a magok Portugalliát illető tudósításaikat. A Csillag ezeket közli Madridból Jan. 25-dik napjáról: — „

„Azon környüállások szerént, melyeket a' Coruche-i tsatárol újabban vétünk, úgy látszik; hogy az Insurgens sergek, mellyek ezen verekedésben részt vettek, 11,000-ren voltak; a' Constitúziósok' száma pedig a' Villa-Flor' vezérlése alatt a' 7000-ret nem haladta fellyül; hogy a' verekedés Jan. 9-dikén egész napon hevesen folyt; hogy sokáig nem lehetett tudni, mellyik részen legyen a' győzedelem; hanem, hogy azon éjjel a' Márqui Chaves' táborába az Anglusok' kiszállásának és annak is, hogy a' kiszállás után tüstént útnak indultak Beira tartománya felé, híre megérkezvén, az Insurgensek között olly nagy félelmet okozott, hogy az egész serget közönséges megzavarodás és rendtelenség lepte-meg. —

„A' tiszték 's magok a' vezérek voltak az elsők, a' kik futásban keresték megmaradássokat, kivéven, az egy Vice-Gróf Canelást, a' ki ezt nem tselekedte. A' köz emberek' tisztjeik' példáját követték. Sokak az ellenséges zászlók alá futottak által. Megérkezvén a' futók Almeida várához, itt alig kezdték ismét rendbe szedni magokat, hogy azonban a' Magesse' Brigadája megtudván, hogy a' Régens Hercegaszszony amnestiát hirdettetett-ki, egész tsapatban kiállott, és a' Villa-Flor rendelései alá adta magát. Ennek látására a' több Insurgenseket újabb félelem lepte-meg, kik, sergestül a' Spanyol földre futván által, ott egy igen nagyon lármás és zűrzavaros gyűlést tartottak, melyben Márqui Chavestól a' vezérséget elvették és Vice-Gróf Montalegrét nevezték helyébe: hanem már ekkor annyira erőt vett volt az Insurgens ármádánál a' zűrzavar, hogy Montalegre alig szerkeztethetett ezer embereket össze, kikkel, mint mondják, ismét vissza ment Portugalliának Tra-los-Montes nevű tartományába. A' többek kisdud tsapatokra oszolván, gyanithatólag nagy részint ismét vissza tértel ha-

zájokba, mint Márqui Chaves 's több társai is tselekedtek, mint látszik. —

„Madridban néhány napokig szárnyalt az a' hír, hogy Marqui Chavesné ezen fő városba megérkezett volna; de ez nem volt igaz. Ezen aszszonyosság még most se távozott el a' férjjétől.

„Egy hajdani Spanyol Guerilla vezér beütött vala Galliciából Portugalliába, hanem Jan. 8-dikán Portugallus katonaságot látván közelíteni maga felé, azonnal vissza futott a' Spanyol földre. Egész tetteje egy Melkazo nevű városkának felprédálásában állott.“

Már most illő leszen a' Quotidienne-t is meghalgtatnunk; mert valóban mesterség még akkor is szépiteni tudni a' dolgot, mikor annak ügye, kinek eddig pártját fogta, olly rosra vált, mint most az Insurgenseké. Így ír ezen Quotidienne, egy, ugyan Madridból 's ugyan Jan. 25-dikén indult levél után: —

„Meg kell vallanunk a' Portugallus Insurgensek' állapotjának rosra lett fordulását, és azt is, hogy ők újabban a' Spanyol földre futottak által. A' történetet következő környüállások okozták: Az utak olly járhatatlanokká lettek vala, hogy az Insurgens gyalogság előre nem nyomulhatván, még ágyújit is hátra hagyni kén-telenített. Nem soká eleség' dolgában is fogyatkozást szenvedett; 's attól is tartott, hogy ágyúzó készület nélkül kén-telenített, szembe szállani az Anglusokkal. Ezek valának azok a' környüállások, mellyek az Insurgens ármádát arra a' határozásra birták, hogy a' Mondégón ismét által menjen. Látván ezt az Insurgensek, elkedvetlenültek; némelly tsapatok már vezérőjikknek se akartak engedelmeskedni: hanem ezen hátrálás, annyira a' mennyire még is tsak türhető rendel ment véghez. Montalegre és Silveira vissza érkeztek.

Viscuba és a Lamegói utakhoz, míg az alatt, Chaves, Jordao, és Magessse, Tronkoso, Pinhel, és Almeida felé folytatták útjukat. —

„Mint hogy azonközben Beirának ezen része minden eleségtől ki van üresedve, erre nézve lehetetlen vala az armádának itt megtelepedni, hova járult, hogy a' Constitúziós seregek is mindenütt nyomon követték az Insurgens tsapatokat; 's mindenek felett Villa-Flor kezdette nagyon nyomni a' Montalegre tsapatját: dé vissza verettetett, melly után ő a' Viseui utat elhagyván Tronkoso felé kezdett nyomulni, hol a' hátul járó tsapattal egy kis verekedés fordult elé, hol az Insurgensek ismét vissza nyomták Villa-Flort, 's ágyúzó készülteiket is ismét magokhoz vévén a' Coa megelt táborba szállottak. —

„Ezen időben történt, hogy az Almeidai Kormányozó a' Constitúziósokhoz általállott. Ezen embernek neve Saldanha; jó hogy megismerette magát; ez egy olly ember, ki csak a' győzedelmes résznél tud megmaradni a' maga tanyján. Az Insurgens nép-katonaság mind hátra maradt a' Portugallus földön, csak a' Línca Regementek futottak által a' Spanyol földre azon sok papokkal és lakosokkal együtt, kik a' Constitúziósoknak boszszuállásától félték. —

„Márqui Chavesné aszszonyság Madridba várattatik, vagy talán ott is van már. Reménlenünk lehet, hogy ezen aszszonyság kérni fogja Ferdinand Királyt, hogy a' Portugalliai Insurgenseket, kik még közel 6000-ren lehetnek együtt, ne vetkeztesse ki a' fegyverből. Tagadhatatlan az, hogy az Insurgensek nagyon rossz időt választottak ezen táborozásra. Lambúr, a' Madridi Anglus Követ, minden iparkodással sürgeti, hogy Ferdinand Király vetkeztesse ki a' Spanyol országba ismét által futott Portugallus Insurgenseket

a' fegyverből: hanem ezt egy Spanyol Vég-helyi Fő Kapitány se vitte véghez. A' Spanyol Udvar nem könnyen fog egy illy lépést végre hajtani, kiváltképpen most, midőn az esett értesire, hogy Sir Robert Wilson Angliából Portugallába küldött, egy tsupa revolúziós gondolkodású armádának felállítására és rendbeszedésére.“ — (Ezen mint a' Quotidienne mondja, Madridi magános levéből, jól által lehet látni, hogy miben álljon most a' Portugallus Insurgensek' valóságos állapotja. A' Londoni Kurír' feljebb felhozott levéből úgy látszott, hogy ő még nem egészen hitte az Insurgensek' és barátjaik' iparkodásának tellyes megszűnését. Most már őtet is megnyugtathatja a' Quotidienne' tudósítása).

Már a' Gen. Villa-Flor' Tiszti-tudósítása is megérkezett Lisbonába a' Carochei verekedésről: de nem fordul benne semmi olly nevezetes új környülállás elé, melyre nézve ezt is kiadni egészen méltónak tarthatnók. Azaredo, Claudino, és Mello nevű Generálisok voltak a' Villa-Flor győzedelmes társai. — A' Pair-kamara' tagjáról Gróf Taipárol, ki, mint önkéntvállalkozott katona úgy szolgál a' Constitúziós armádánál, azt jegyzimég Villa Flor, hogy mindenkor az előljáró tsapatnál tartózkodik.

Egyenesen Lisbonából így írtak Jan. 20-dikán: — „

„Mint hogy az Anglus seregek azon vagynak, vagy ahoz készülnek, hogy Lisbonából a' tartományokra kioszóljanak, a' végre, hogy Portugalliát a' maga függetlenségének oltalmazásában az ő ellenségei ellen segítsék: erre nézve olly rendelést hirdettetett ki Régens ő Herczegaszszonysága Januárus 15-dik napján, hogy mind

ezek a' sergek, mint ha, mind megannyi Portugallus hazafiak és mindnyájan a' IV-dik Pedro Király ő Felsége katonáji volnának. éppen úgy fogadtassanak és olly jól láttassanak. Azok pedig a' mind két nemzetbéli katonák közül, kik a' tsendességet megháborítják, mint a' törvény kívánja a'szerént büntetessenek-meg."

Mint az Anglus tisztelt erőssítették 10—12 napok alatt az egész Anglus armádának ki kellett oszlani Lisabonából Portugallia' tartományaira.

A' Lisabonában lévő Anglus Követet Akourtt urat a' Torony és Kard Rendnek azzal a' nagy keresztjével tiszteltet-meg a' Régens Herczegaszszony, melynek betse 120,000 Frank.

A m é r i k a.

A' Kolumbiai Ujságok szerint Bolívar November' 14-dikén megérkezett Santa-Fé-de-Bogotába, a'hol nagy győzedelmi pompázásokkal fogadtatott, 's a' Vice-Elölülőltől Santandertől, az általa eddig folytatott Elölülőli foglalatosságoknak folytatását azonnal által vette, 's nem soká azután minden ott lévő Követeknek, tudnillik a' Mexikóinak Ravenga úrnak, a' Nagybritannaiinak Oberster Kampbell urak, 's az Észak-Amerikainak Oberster Waith úrnak, audientiálát adott, 's azoknak hozzá intézett beszédeikre nagy udvarisággal felelt. Nem soká azután, a' legújabb tudósítások szerint November 25-dikén ismét oda hagyta Bogotát 's egyenesen a' revolúziós Venezuela's onnét Kartagena felé vette útját, melyről előre is azt gondolják, hogy, Kolumbia fő városává fog rendeltetni.

Bogotába lett megérkezése után azonnal illy Proklamációt intézett a' néphez: —

„Bolívar Simon, Liberator, Kolumbia' Elölülője.

„Meggondolván 1)ször, hogy a' Respublika az Országlási mód felett való vélekedéseknek különbözősége miatt pezsgésnek és czivakodásnak állapotjában és rettegésben van azólta, hogy Venecuclában a' tudva lévő meghasonlások elé fordultak, 's a' melyhez azon felelem is hozzá járult, mellyet a' polgári hadakozás 's a' külső közönséges ellenségnek beütésétől való fenyegettetés is okoznak — 2)ször, hogy meghatározott indító okaink is vagynak azon felelemre, hogy Spanyol ország a' maga Kuba szigetén össze gyűjtött serei által az ellenünk való hadakozást ismét el akarja kezdeni — 3)ször, hogy a' Respublika' tartományai nagyobb részint olly kívánságot nyilatkoztattak-ki, hogy a' Respublika' Elölülője olly hatalommal ruháztassék-fel, a' melly szükségesnek tartathat arra, hogy a' nemzeti egészszséget, és Kolumbiát egy újabb belső és külső hadakozástól megmenthesse — 4)ször, hogy a' Betöltető Hatalom nyilatkoztatta, hogy a' Constitúciónak 128-dik Czikkeljében előre ellátott eset már most valósággal bekövetkezett légyen, 's ehez képest ő (t. i. a' Betöltető Hatalom) a' közönséges Congressusnak haladék nélkül való össze-gyülekezését már meg is rendelte — 's mint hogy továbbá ő (ezen Hatalom) egy részről a' nép' bizodalmanak megfelelni kíván, más részről a' fennálló Constitútiót legalább addig, míg a' nemzet a' maga törvényes jussal bíró Képviselőji által azon változtatást nem tétet, megtartatni akarja — Erre nézve én, az Országlási Tanát's helybehagyásával, meghatároztam és meghatározom, a' mi következik:

I-ső Czikkelj. Kinyilatkoztatom a' felhozott okokra nézve, hogy mint a' Respublika' Elölülője, ezen tulajdonsággal megegyezőleg azon esetben látom lenni magamat, melly a' Constitúciónak 128-dik Czikkeljében kifejeztetre van, melynek erejével megegyezőleg én már most

magamat rendkívülvaló hatalommal felruháztam, részint a végre, hogy a belső tsendességet helyre állítsam, részint pedig hogy a Republikát a fejtelenségtől 's a külső ellenségtől is megoltalmazsam.

II-dik Czik. Az alatt, míg én ezen fővárostól távol leszek, a Vice-Elölülőre Generális Santanderre bízattatik a Végre hajtó Hatalom-a Republikának mind azokban a részeiben, a-hol én azt magam nem gyakorolhatom.

III-dik Czik. Azon tárgyakat és eseteket kivévén, mellyekben a feljebb említett rendkívülvaló Hatalomnak gyakorlása szükséges lehet, minden egyéb esetekre nézve meg kell a Constitúziót és Törvényeket tartani.

IV-dik Czik. A közlelbb következő Congresszusra mind azokról a tárgyakról tudósítást kell beadni, a mikaddig a jelen lévő Végzésnek és a Constitúzió 128-dik Czikkelyének feltételei szerént történni fognak. A Belső Ministerre bízattatik, hogy ezen Végzést kihirdettesse és végre hajtassa. Expediáltatott tulajdon kezem által és aláíratott a Belső Minister által, Bogotában, Novemb. 25-dikán 1826. Aláírta — „Bolivár Simon.

B r a s i l i a .

A Londoni ujságokban ezek a legújabb tudósítások találtattak Brasiáliából:

A Császár November 20-dikán az I-ső Pedro nevő Línca hajóra felülvén elevezett Rio-Gande városához, melly az ő Főge Birodalmának déli határán éppen a Banda Orientalnál mellet lévő végváros. Egy Fregát, melynek Isabella, egy Korvette, melynek Goyaz, és egy Gallya, melynek I-ső December a neve, 7 szállító hajókkal egyetemben, a melly utólsók 1500 emberekből álló fegyveres serget visznek, hasonlóképpen eleveztek ugyan oda. Azt beszélték, hogy a Császár maga személ-

lyesen akarja Buenos-Ayres ellen a hadi munkát folytatni. — Az ellenséges armada ekkor, Montevideótól északra 150 Anglus mérföldnyire táborozott a Rio-Ne-grónál.

O r o s z B i r o d a l o m .

A téli idő a Kaukasus hegyein is fegyverszünést parantsolt vala. Tsak Jan. 2-dik napjáról írnak annyit Grusiniából, hogy a Fő vezér Generális Jermelow Decemb. 24-dikén a Schektschen-skek tartományából visszaérkezvén, sergeinek egy részét Tiflishez küldötte, a többivel pedig magát azon sergekhez tsatolta, mellyekkel Generális Eristow Tschary és Gogal nevű faluknak vidékein tányázik.

A Lesghiereknek és egyéb hegyi lakosoknak egy csoportja, kik magokat bünösökké tettek vala az által, hogy ragadozás végett Kachetibe bétsaptak vala, 's már most büntetéstől féltek, Tscharytól nem meszsze szörnyű meredék kösziklák és hegyek által körülvetett hal-mokon szállott vala táborba, 's eleintén nagyon bizakodott kemény felkésébe; hanem a Gen. Jermelow megérkezése azonnal rá ijesztett. Tscharyból az idősebb emberek a fő vezérhez menvén, vallást tettek bünös tettjeikről, 's kegyelmet kértek; a nállok lévő foglyokat kiadták, 's ezután jobb magokviseletjéért kezességet állítottak a legelsőbb familiákból, 's megígérték; hogy a magok segedelmekre összegyűjtött lakosokat tüstént hazájokba küldik, 's a kárt, mellyet Kachetiben tettek, megfizetik. Generális Jermelow megengedett ugyan a Császár nevében a bünösöknek, de megparantsolta nekik, hogy a Tschary körül lévő nagy erdőt azonnal irttsák-ki, azért, hogy ezen-túl hozzájok lehessen fénni.

Egy lovas Persa tsaport, melly az Arz-

xestől nem meszsze valami Orosz Nómád nemzetségre rá tsapott vala, nem tsak hogy ezen embereknek semmi kárt nem tehetett, hanem inkább a' maga kár-vallásával kéntelenítettett onnét eltávozni. Az Orosz szélső tsapatok minden e'féle legkissebb ellenséges bétsapásokra készen állanak mindenütt az Araxes' mentiben.

Nagy Britaninia.

Észak Ámerikából azt a' kedvetlen tudósítást közlik a' Londoni Ujságok, hogy a' Congresszuson egy igen hatalmas rész formálódott, melly azt óhajta, hogy Anglia ellen indíttson hada' Respublika, s a' Londoniak magok is tartanak attól, hogy ne talám ezen részrehajlás nem soká még jobban nevedvén, kívánságát végre hajtsa. Azt jegyzik meg, hogy azon része a' Congresszusnak, melly Anglia ellen háborut kíván indíttatni, Orosz részrehajlásnak neveztetik, azért, hogy az Orosz birodalom és Észak-Ámerika között tizenöt hónapoktól fogva fenn álló Egyezésnek megkészüését ez eszközlötte.

Az Anglus ármáda 1825-ben Januárius' 25-dikén, gyalogságot és lovasságot együtt vévén, állott 5276 tisztekből, 4930 altisztekből, 1824 dobosokból és trombitásokból, 85,749 köz emberekből. A' nyerges lovak' száma 8615-re számláltatott.

Franczia Ország.

Fébr. 1-ső napján fényes udvarlás lévén a' Királynál, azt jegyzették-meg, hogy Herczeg Talleyrand is jelen volt az Udvarlók között. A' Maubreuil perét Fébr. 10-dikére határozták volt a' Fenyítő politikai Ítélszék előtt elővétettni.

Fébruárius' 1-ső napján kezdve a' Drapeau-blanc is megszüntette az Ujságírást. Azon idő alatt, melyre Olvasó-

ji befizettek, a' Gazette-de-France nevű Ujságot küldözi nekik.

Svédzia és Norvégia.

Svédziai Király ő Felsége Jan. 25-dikén elútozott Stokholmból Kbristiániába a' Norvégiai Országgyűlési tanátskozsáoknak kinyitására. Távol léte alatt, Régenség folytatja a' Svédziai Orzáglási dolgokat a' Koronaörökösnek előlülése alatt. Tagjai a' Régenségnek két Státusministerek és két Státustanátsosok. A' tengeri és szározi seregekre való felvigyázás is a' Koronaörökösre bizattatott.

B é c s.

Császár ő Felségének a' mi nagy kegyelmű Urunknak e' hónap' 12-dikén elés fordult fényes, ditsösséges, és örvendetes születési napja, újabb alkalmosságülözögála ezen Monarkhia' hűséges alattvalójának, hogy a' Haza' jóltévő Fejedelme cráns viseltető szeretetnek, hajlandóságnak é hűségnek legbelsőbb érzéseit több féle, atyai gondolkodásával megégyező módon, kijelenthessek.

Millió alattvalóknak szíveikből emelkedett-fel a' legbuzgóbb hálaadás a' minden jóknak megtartójához az ő Felsége' holdogító életének eddig való megtartásáért, s a' buzgó esdeklés az igen szeretett Monarkha' további kegyelmes és minden szomorúság nélkül lejendő megtartásáért. Sok féle kegyes áldozatok is tétettek ugyan ezen alkalmatossággal a' jó tévő Hívek által a' Haza' oltárán.

Bétsnak tiszta szívű lakosai, részint templomi buzgó istentiszteletjek, imádkozások, részint a' szükölködőkhez mutatott jó teteleik által inneplették tsen-

des ájtatoskodással ezen örvendefes napot, lelki felemelhedéssel kimutatván azért való szíves érzéseiket; hogy a' legjobb Monárkha' boldog életének terjedését, mint együtt élő szerentsés tanuk szemlélhetik. Az innepet megelőzőtt estvén a' theatromok' külső részei különösen megvalának világosittatva, 's a' játékoknak kezdete előtt ez a' minden szíveket elragadó dal énekel-tetett: Gott erhalte Franz, den Kaiser! melly alatt minden jó alattvalók-nak érzékeny szíveik a' szeretetnek és hű-ségnek buzgó kinyilatkoztatásától elevenit-tettek.

A' pénzfolyamat Februárius' 15-dikén;

közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 88 13/16
 Az 1820-béli sorsosok, 139 1/4
 Az 1821-béli hasonlók, 118 5/4
 Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá-tzióji, 45 forint. keltek, mind C. ben
 A' Bankó Aktziák keltek 1070 3/10 forinton.
 Conv. Pénzben.

Jegyzés. — A' közelebb költ Kurirban, a' 104. lapon, 1. hasábon, 5-dik sorban, ezan szót Rendjegyekhez, könnyebb leszen megérteni, ha így olvassuk: Rend-czimerekhez.

Magyar Ország.

Posony Febr. 13-dikán. — „Ezen hónapnak 8-dik és 12-ödik napjai, mellyek a' mi Felsőges és szívből szeretett Monarkhánk' Országlása alatt lévő minden népelre nézve valóságos innepi örven-

dezésnek nájpai, ismét egy új alkalmaso-ságot szolgáltatának ezen város' lakosainak arra, hogy valamint jó alattvalói kötele-ségeiknek úgy háládatos szívbéli érzéseik-nek is megfélelhessenek. Valamint minden-kor úgy most is ájtatossággal 's megille-tő belső érzékenységgel innepeltettek ezen napok minden itt lévő templomokban. Je-len voltak a' Primás Herczeg által a' vá-roso Parochiális templomában mondatott nagy Misén az Országnak minden Rend-jei, az egész Fő Nemesség, a' katonai és polgári Rendnek minden Tisztikarjai, 's a' lakosoknak nagy része, lelki buzgó fel-emelkedéssel esedezván a' Minden jők' A-dójának, hogy a' Felsőges Országló sze-retett Párnak illy sok millió alattvalók' boldogítására szolgáló életjeket nyújtani, 's rájok az egek' áldását kegyesen kitölteni méltóztasson.

Ugyan ezen kegyes czélra az Ország-gyűlés' Helvétziai és Augsburgi hiten lévő tagjai is buzgó indulattal összzegyülekez-vén, ezek is méltó módon tartották és in-neplették ezen nagy és ditsősséges emlé-kezetű születési napokat.

A' magánosok közt való pénz-állapot felett még folytak a' két Táblák között az értekezések, melly tekintetben a' Nchézse-gek közzül némelly már tudva lévő kivá-lostott czikkelyekfelett is Országgyűlési ülések tartattak e' h. 9-dik és 10-dik nap-jain, mellyek szám szerént a' 180-dik és 181-dik voltak. 11-dikben Kerületi tanács-kozasok tartattak. Mind ezekről majd ak-kor írunk bővebben, mikor határozások tétetnek bennek.